

TALÁLKOZÁS A PIACON

Pálinkás Mária Kecel email cím: mamcika6@indamail.hu

Ó Uram!Szinte ingyen adtad,
S közben még mosolyogva hagytad hogy alkudjak
És én nem ismertem Rád,
Csak mikor már nemláttam
Kedvesen kínáló biztató mosolyod,
Döbbsentem rá: Te voltál!
Hisz csak Te tudtad, Neked panaszkodtam,
Hogy az iskolában azt mondták:
A fiúknak fekete öltöny kell mire kezdődik a tanítás!
Csak Te láttad, hogy kevéske pénzemmel
Hiába járom a boltokat,s nehéz szívvel
Könnyes szemmel nézem a kirakatokat.
Tudom csak Te hallhattad ott, senki más
Szívemben a néma kiáltást:Ó Uram! Tégy csodát!
Hogy valahol e kevés pénzért is megvehessem a ruhát,
Ó Uram!Had lehessen még a fiam
Épp oly gondtalan s vidám, mint a többi diák.
Te meghallgattál, elhoztad a ruhát s nem feledtél,
Én meg csak álltam, utánad nézve a piac közepén
Kezemben az öltöny, szívemben a boldog felismerés,
Csak Te lehettél-Te voltál!
És én nem tudom még, akkor rajtam kívül kihez jöttél,
Velem együtt kik érezték, hányan tudták
Hogy ott a piacon a lábad nyomán,
A menny vonult át.

Forrás: www.keresztenydalek.hu